

Opinión & Participación

EL CIRCO

Libres de covid tras 2,5 años.

La UCI de La Fe se vacía de enfermos de coronavirus por primera vez durante la pandemia.

El soterramiento de las vías, paralizado.

El proyecto para enterrar las vías del tren a su paso por Valencia, bloqueado por los recursos.

Una ordenanza pionera en Monserrat.

La localidad de la Ribera Alta plantea la protección de las mascotas de las mujeres maltratadas.

Perfecto

TIERRA DE NADIE

Juan José Millás

► Llevara cinco minutos en el sillón cuando me di cuenta de que el peluquero era ciego. Iba con sus manos de un lado a otro de mi cabeza, cortando aquí y allá, con una seguridad pasmosa, como si sus dedos tuvieran ojos. Lo felicité por su habilidad y le quitó importancia. Luego me invitó a que cerrara los ojos y me puso en las manos un objeto que reconocí enseguida como unas tijeras.

La verdad es que, más que reconocerlas, las «vi» como no las había visto nunca. Distinguí sus mangos y las hojas en las que se prolongaban y el punto de articulación de las dos piezas, distinguí el filo y las puntas... Eran unas tijeras que yo llamaría de «piernas largas» por la longitud de sus cuchillas. Mi cerebro me indicó de inmediato la fuerza que tenía usar para sostenerlas en el aire, así

como la presión precisa de los dedos para hacerlas funcionar. -Nuestras herramientas -escuché decir al peluquero- parecen pensadas para el tacto más que para la vista. Le di la razón: jamás había tenido una experiencia tan rica en el examen de un objeto de uso cotidiano. Me daba pena devolvérselas, pues no me cansaba de recorrer aquellos dos trozos de acero unidos por un eje. Luego, todavía con los ojos cerrados, me pasó un peine de cuya rareza disfruté también unos instantes. Había que tener mucha cabeza (y no es un chiste) para inventar algo tan diabólicamente sencillo y eficaz al mismo tiempo. El peine era flexible, de plástico sin duda, y también muy largo. Cuando abrí los ojos, la realidad

me pareció algo pobre, aunque el establecimiento estaba profusamente iluminado. El ciego me preguntó si quería que me arreglara las cejas, a lo que accedí con gusto, y en unos cuantos tjeretazos las redujo a un tamaño normal sin alterar sus proporciones simétricas. Finalizado el servicio, el hombre me puso un espejo ovalado en la nuca, para que le diera mi conformidad. Pero yo preferí cerrar de nuevo los ojos y recorrer mi cráneo con las manos, asombrado también ante la funcionalidad de aquel objeto llamado cabeza bajo cuyas paredes se encontraba el encéfalo, o sea, el meollo, el lugar del que energía misteriosamente mi identidad. -Está perfecto -dije. Y el peluquero ciego sonrió con los ojos.

Xicotetes grans accions

TRIBUNA OBERTA

Francesc J. Hernández

L'estiu és una bona època per a xafardejar notícies esperançadores, que queden bandejades per la trista actualitat de guerra d'Ucraïna, onades de calor, incendis forestals o morts pels bous al carrer.

El 25 de desembre del 1999, el senyor **Tungnath Chaturvedi**, aleshores de 44 anys i resident a la ciutat de Mathura, al nord de l'Índia, anà a l'estació de ferrocarril per viatjar acompanyat d'una altra persona a Moradabad, també a l'estat d'Uttar Pradesh. Segons el tauler de preus, cada bitllet en costava 35 rúpies. A la finestreta, el senyor Chaturvedi donà un bitllet de 100 i li'n tornaren 10 rúpies. Val a dir, li pisparen 20 rúpies o 0,25 euros al canvi d'avui. Per què ho van fer? Potser per la corrupció endèmica i la pobresa dels obrers del ferrocarril. El senyor Chaturvedi, que és advocat, presentà una demanda davant d'un tribunal de consum perquè la Companyia Ferroviària del Nord-est d'Índia li tornara les 20 rúpies. La Companyia aduïa que n'hi havia un tribunal de ferrocarrils, i es negava a donar-li la raó. A primeries d'agost d'enguany, després de

més de cent audiències (!) i amb una sentència del tribunal suprem que reconeixia el recurs al tribunal de consum, la justícia li ha donat la raó al lletrat Chaturvedi que ja té 66 anys. La Companyia Ferroviària disposa d'un mes per pagar-li les 20 rúpies, amb un interès anual del 12%, més una indemnització de 15.000 rúpies. En total, menys de 200 euros. A la pregunta de si compensava l'esforç, ha declarat: «No són els diners els que importen. Sempre es tractava d'una lluita per la justícia i una lluita contra la corrupció, així que ha valgut la pena».

El dimarts 16 d'agost es realitzà una manifestació ecologista a Nuremberg (Alemanya) en contra d'una via de circumval·lació de la seua ciutat vella. Es tallà el trànsit amb una seguda, prop de l'estació. Hi participà el jesuïta **Jörg Alt**, el qual va declarar: «En la catàstrofe climàtica, l'Església té el deure de recordar al govern la seua responsabilitat moral envers el poble». El pare Alt és un científic social, que ha fet recerques sobre moviments migratoris, pobresa i canvi climàtic. És molt actiu en les xarxes socials i fins i tot es pot consultar la seua pàgina web (joergalt.de), on hi ha la propaganda del seu darrer llibre: «Resistència! Contra una economia que mata». El pare Alt i 35 persones més de la manifestació foren detingudes per la policia, que ha presentat càrrecs penals en contra seua. Per al jesuïta, cal un canvi en el trànsit, més ara amb la guerra d'Ucraïna, i incorporar mesures com ara el límit de velocitat o els diumenges sense cotxes. Critica la lentitud dels polítics i planteja el dilema moral fonamental: «Quan el govern declara la guerra a les generacions futures, tots i cadascun dels individus han de sospesar ara de quin costat de la història es troben». Doncs, això.

Primeries d'agost d'enguany, després de més de cent audiències (!) i amb una sentència del Tribunal Suprem que reconeixia el recurs al tribunal de consum, la justícia li ha donat la raó al lletrat Chaturvedi que ja té 66 anys.

► No, no em referisc a les erugues que baixen dels pins i es traslladen formant llargues fileres; sinó a les autoritats municipals que en festes locals –i no patronals, com les denominen a moltes localitats– presideixen les processons, costum tan comú ja com la moneda d'euro.

No critique (faltaria més) el dret individual d'un regidor d'anar a les processons. Però ha d'anar-hi barrejat entre els fidels, sense ostentar una representació municipal per a la que no està facultat. Si ens regirem per la Bíblia i no per la Constitució tal cosa tindria sentit: però com no és el cas, no es pot replicar l'actitud i presidir les processons. Com tenim el pervers costum de malacostumar-nos a tot veient com a normal allò que no ho és, cal una reflexió serena sobre la contradicció que suposa presidir actes religiosos en un Estat no confessional. Ja sé que molts regidors van per tradició i no per presumir, però eixe és un detall argument que serveix de coartada a qui només hi va per lluir la vara.

Les autoritats representen als catòlics tant com als ateu, als musulmans tant com als jueus, als protestants tant com als ortodoxos... Si jo practicara una altra religió em sentiria ofès per l'exhibició catòlica d'alcaldes i regidors, i si fóra catòlic trocaria una falta de respecte que presidirien l'acte religiós per donar brillantor al decorat; només transigiria si arran de l'exhibició el polític deshonest esdevinguera honrat, però l'hàbit no fa el monjo (només amaga les seues ereccions). Que aquesta herència del nacional-catolicisme continue vigent al segle XXI, sobta; particularment en agost, quan el nombre de processons presidides per autoritats és fa tan llarg com la infantesca de Heidi. Tanta vocació salinetera requereix un nou **Eduard Escalante** perquè en faça l'ada ptació de *La processó per ma casa*. Per acabar, voldria citar els ajuntaments que practiquen la laïcitat, però només en recorde dos: Bellreguard i Gata: dues baules d'allò que espere siga una cadena de bons exemples. Amén! laic.

Al tall tall

Processionàries

Jesús Puig

Camp de Morvedre
Delegada: Mònica Arrillas
► Carril Rial, 40, 1.º
46500 SAGUNT
962659413 y 962663006
Fax: 962650414
► levante.morvedre@epi.es

L'Horta
Delegada: Laura Sena
► C/ Traguers, 7
46014 VALÈNCIA
963992392
Fax: 963992208
► levante.horta@epi.es

La Marina
Delegada: Alfons Padilla
► levante.marina@epi.es

Relaciones Institucionales
Directora: Sílvia Torris

Publicidad
963992242
Fax: 963992275
► levante.pu.licitad@epi.es

Suscripciones
963992360
► suscriptor@levantemv.com

Director en funciones:
Alajuna Romero
► Edificio Levante-EMV
C/ Traguers, 7
46014 València

Levante TV: 963992600
► produccion@levantemv.es

www.levante-emv.com

Este diario respeta en todo momento la libertad de expresión de sus colaboradores. Por eso sus artículos reflejan únicamente ideas personales. **La opinión del periódico solamente se manifiesta en sus artículos editoriales.**

PRINTED AND DISTRIBUTED BY PRESSREADER
PressReader.com +1 604 278 4604
COPYRIGHT AND PROTECTED BY APPLICABLE LAW